

4. Fra Herning-Egnens Afholdsforeninger om en Lov, hvorved Ordningen af Udsalgsstederne for berusende Drikke blive et kommunalt Anliggende. (Indbragt den 16de Oktober 1888 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds N. Nielsen).

Andragendet gaar ud paa, at Rigsdagen vilde virke hen til, at der udkom en Lov, som gav Flertallet af hver Kommunes skatteyndende Beboere Ret til ved en almindelig Afstemning at afgjøre, hvorvidt der skulde være Udsalgssteder for berusende Drikke i Kommunen og da hvormange. Der er der i Egnen fremstaaet et stedse stigende Ønske om, at den Virksomhed til Uædelighedens Fremme, som i de senere Aar har givet sig tilkjennde, maatte blive støttet af Lovgivningsmagten. Den lette Afgang, der er her i Landet til at erholde berusende Drikke, mener man, gjør det vanskeligt for dem, der forsøge paa at reise sig af Drukkenstabslasten, at modstaa Fristelserne, ligesom det vist ogsaa skyldes den, at mangen Dranker ikke reddes for Hjemmet og Samfundet, og at mange Mennesker ere bleve drikkefældige. Man antager derfor, at en Lov som den omhandlede, kunde gavne Mange, ja hele Samfundet, uden dog som en høiere Skat paa disse Drikke at blive trykkende for ædrueligere Brugere af dem. Disse vilde nemlig, naar berusende Drikke ikke kunde erholdes i deres egen Kommune, med Lethed kunne skaffe sig dem fra andre Kommuner, hvor Forbudet ikke var gjenneført, medens Drankeren, som kun kan tage den Slags Varer hjem i mindre Partier, vilde undgaa adskillige Falb paa Grund af den Uleilighed, som vilde være forbunden med at komme i Besiddelse af dem. De holde ogsaa for, at en Lov som den attraaede vilde afholde mange unge Mennesker fra at komme ind paa en Vej, som ofte drager de sørgeligste Følger efter sig, da de, hvor Loven kom til at virke, ikke ved enhver tilfældig Sammentkomst vilde kunne hengive sig til Nydelsen af disse Drikke. Man andrager derfor om, at Folkethinget vil tage Sagen under velvillig Overbetelse og udtaler som et inderligt Ønske og Haab, at det danske Folk kunde faae Del i de Goder, som en saadan Lov vilde medføre, hvis et tilstrækkeligt Flertal af Befolkningen kunde enes om at bruge den.

Andragendet er afgivet til det Udvalg, der behandler Lovforslaget om Brænde-
vinshandel paa Landet.

5. Fra Bygningshaandværker Anders Carl Schmidt af Arnim i Nordflesvig om at forundes fri Proces til Anlæg af en Sag mod Finantsministeriet. (Indbragt den 24de Oktober 1888 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, B. S.).

Andrageren oplyser, at der den 1ste Mai 1864 tillagdes ham Invalidforsørgelse, som imidlertid inddroges igjen den 1ste April 1868, men atter tilstodes ham den 1ste April 1885. Da han formente, at denne Inddragning af Forsørgelsen var ubesøiet, ansøgte han Finantsministeriet om at erholde den efterbetalt for Tidsrummet 1ste April 1868 til 31te Marts 1885, hvilket imidlertid blev afflaet. Han ansøgte derefter først Overpræsidenten i Kjøbenhavn og derefter Justitsministeriet om at forundes fri Proces til Sags Anlæg-
gelse mod Finantsministeriet, idet han mente, at han efter det Udfald, lignende Sager havde faaet ved Domstolene, maatte blive tilkjendt Ret til at erholde den inddragne Invalidforsørgelse efterbetalt. Da nu den ansøgte Bevilling om fri Proces er bleven negtet, andrager han om, at Rigsdagen vil forhjælpe ham til at opnaa den.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Justitsministeren.

6. Fra Husmand Peter Mortensen af Ribe Mark om at forundes fri Proces til Anlæg af en Sag mod Finantsministeriet. (Indbragt den 6te November 1888 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, B. S.).